

20/07/2021

Χαρά Θεού στον Προφήτη Ηλία στο Άνω Ζερβοχώρι (ΦΩΤΟ)

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

Την Τρίτη το πρωί ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων λειτούργησε και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Προφήτου Ηλίου στο Άνω Ζερβοχώρι.

Ο Σεβασμιώτατος στην ομιλία του κατά την Θεία Λειτουργία ανέφερε μεταξύ άλλων:

«Ίδού μακαρίζομεν τούς ὑπομέ-νοντας· τήν ὑπομονήν ἱώβ ἠκού-σατε καί τό τέλος Κυ-ρίου οἶδατε».

Τιμᾶ σήμερα ἡ Ἐκκλη-σία μας τόν μεγάλο προφήτη τῆς Παλαιᾶς Δια-θήκης Ἠλία. Τιμᾶ ἕναν προφήτη, ὁ ὁποῖος, ἄν καί ἔζησε δέκα σχε-δόν αἰῶνες πρίν ἀπό τήν ἔ-λευση τοῦ Χρι-στοῦ, τόν συναντοῦμε καί στήν Καινή Διαθήκη, τόν συναντοῦμε κατά τή Με-τα-μόρφωση τοῦ Κυ-ρίου στό ὄρος Θαβώρ.

Καί καθώς ὁ Χριστός δήλωσε κατηγορημα-τι-κά ὅτι δέν ἦλθε γιά νά καταλύσει τούς νόμους ἢ τούς προφῆτες, ἀλ-λά γιά νά τούς συμ-πλη-ρώσει, ἡ Ἐκκλησία μας τιμᾶ καί προ-βάλ-λει τούς προφῆτες, ὡς πρό-τυπα μα-κροθυμίας καί ὑπο--μο-νῆς, ὅπως ἀκού-σαμε πρό ὀλίγου στό ἀπο-στο-λικό ἀνάγνω-σμα ἀπό τήν ἐπιστολή τοῦ ἁγίου Ἰακώβου τοῦ ἀδελφο-θέου.

Ἕνα τέτοιο παρά-δειγμα ὑπομο-νῆς μᾶς δί-δει μέ τή ζωή του καί ὁ προ-φήτης Ἠλίας, ὁ ὁποῖος ὑπέμει-νε τούς διωγμούς τοῦ ἀσεβοῦς βασιλέως Ἀχαάβ καί τῆς συζύγου του Ἰεζάβελ, λόγω τῆς πίστεώς του στόν ἀληθινό Θεό, ἀλλά καί τήν τριετή ἀπόλυτη μό-νω-ση σέ μία σπηλιά στήν ἔρημο τοῦ Ἰορδᾶ-νη κατά τήν

περίοδο της ξηρασίας του Ἰσρα-ήλ.

Μπορεῖ ὅμως κάποιος νά διε-ρω-τηθεῖ γιατί εἶναι τόσο σπουδαία ἀρε-τή ἡ ὑπομονή, ὥστε νά προ-βάλ-λεται καί νά ἐγ-κω-μιά-ζεται ὁ προ-φή-της Ἡλίας γι' αὐτήν καί ὄχι γιά κάποια ἄλ-λη ἀρε-τή, ἀπό αὐ-τές πού ἐμεῖς θεωροῦμε ἴσως σπου-δαῖες.

Ἡ ἀπορία εἶναι εὐλόγη, ἀλλά καί ἡ ἀ-πά-ν-τηση εἶναι ἀπλῆ καί σαφής. Ἡ ὑπομονή εἶναι ὄντως μεγάλη καί σπουδαία ἀρετή, γιατί προϋπο-θέ-τει καί πολλές ἄλλες ἀρετές. Προ-ϋ-ποθέτει τήν ταπείνωση, προ-ϋ-πο-θέτει τήν πίστη καί τήν ἐλπίδα στόν Θεό, προϋποθέτει τήν πραό-τητα καί τή μακρο-θυ-μία, προϋ-πο-θέτει τήν ἀγάπη. Ὁ ἐγωιστής δέν μπορεῖ νά ὑπομείνει τό πα-ραμικρό, γιατί πι-στεύει ὅτι ἀδικεῖται, ὅτι ὑποτιμᾶται, ὅτι αὐτό πού τοῦ συμ-βαίνει δέν ταιριάζει μέ τή δῆθεν ἀξία τῆς προσωπικό-τη-τός του.

Ὅποιος δέν ἔχει πίστη καί ἐλπίδα στόν Θεό, δέν μπορεῖ νά ὑπομέ-νει, γιατί δέν βρί-σκει λό-γο γιά τόν ὁποῖο πρέ-πει νά ὑπομένει, για-τί δέν μπορεῖ νά κα-τα-νοή-σει ὅτι τά πάντα στή ζωή μας εἶναι μέσα στό σχέ-διο τοῦ Θεοῦ γιά τή σωτηρία μας, καί ὅτι αὐ-τά πού μᾶς φαίνο-ν-ται δυ-σά-ρεστα ἢ καμιά φορά ἐπώδυ-να ἢ καί λυπη-ρά, μπορεῖ νά εἶ-ναι αἰτία μεγάλης πνευ-ματικῆς ὠφελείας.

Ὅποιος δέν εἶναι πρᾶ-ος, ἐκνευ-ρί-ζεται καί ὀρ-γί-ζεται μέ τήν πρώτη δυσκολία, ἀντιδρᾷ καί δέν θέλει νά περιμένει, ὅπως καί ἐκεῖνος πού δέν ἔχει ἀγάπη πρός τούς ἀνθρώ-πους, ὀρ-γί-ζε-ται ἐναντίον τους γιά ὅποιο πρόβλημα προκύ-ψει καί τούς θεωρεῖ ὑπεύθυνους.

Ἀντίθετα, ὁποῖος ὑπο-μένει στίς δυσκο-λίες καί τίς ἀντιξοότητες πού συναντᾷ, ἔχει διπλό ὄ-φε-λος: ἀφενός ἀσκεῖ-ται σέ ὅλες τίς ἀρετές πού προ-αναφέραμε καί προ-ά-γε-ται πνευ-ματικά καί ἀφετέρου λαμβά-νει ἀπό τόν Θεό καί τόν μισθό τῆς ὑπομονῆς του, πού δέν εἶναι ἄλλος ἀπό τή σωτηρία τῆς ψυχῆς του. Διότι ἡ σωτηρία δέν εἶ-ναι κάτι πού ἐπιτυγ-χά-νεται ἀπό τή μία ἡ-μέ-ρα στήν ἄλλη, δέν εἶ-ναι κάτι πού μπορεῖ νά τό κα-τακτήσει ὁ ἄν-θρω-πος χωρίς προσ-πά-θεια καί χωρίς κόπο. Ἡ σω-τη-ρία τῆς ψυ-χῆς μας, ἀλ-λά καί αὕτη ἀκόμη ἡ καθημε-ρι-νότητά μας ἀπαιτεῖ διαρκῆ προσπά-θεια καί ἀγώνα· καί προ-σπά-θεια καί ἀγώνας χωρίς ὑπο-μονή δέν ὑπάρ-χει, διότι διαφορε-τικά σύν-τομα ὁ ἄνθρωπος τόν ἐγ-κα-τα-λείπει, χωρίς νά φθά-σει στό τέ-λος καί νά ἐπιτύ-χει τόν σκοπό του.

Ἀντίθετα, ὁποῖος μπο-ρεῖ νά ὑπο-μένει, φθάνει καί στό τέλος τοῦ δρό-μου πού ἔχει χαράξει. Γι' αὐτό καί ὁ ἴδιος ὁ Χριστός μᾶς διαβε-βαι-ώ-νει ὅτι «ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κτή-σα-σθαι τάς ψυ-χάς ὑμῶν». Μέ τήν ὑπομονή σας θά κερδί-σετε τίς ψυχές σας, θά κερδίσετε τή σω-τη-ρία σας.

Μέ αὕτη τήν ὑπο-μο-νή, τήν ὑπο-μο-νή τοῦ προ-φή-του Ἡλίου, τήν ὑπο-μονή τῶν

ἀγίων τῆς Ἐκ-κλη-σίας μας, ἅς προ-σ-παθήσουμε καί ἐ-μεῖς νά πορευθοῦμε στή ζωή μας, καί τήν ἐγκό-σμια καί τήν πνευ-μα-τι-κή, ὅπως μᾶς συ-στή-νει καί ὁ ἀπόστολος Παῦ-λος λέ-γοντας, «δι’ ὑπο-μο-νῆς τρέχωμεν τόν προ-κεί-με-νον ἡμῖν ἀγῶ-να ἀφορῶντες εἰς τόν τῆς πίστεως ἀρχηγόν καί τε-λειω-τήν Ἰησοῦν», ὑπο-μένοντας, δηλα-δή, ὅποια δυσκολία, θλίψη, πειρα-σμό, ἀδικία ἢ ἀν-τιξοότητα συνα-ντή-σου-με στή ζωή μας μέ τή βεβαι-ότητα ὅτι ὅλα αὐ-τά μᾶς βοηθοῦν νά αὐ-ξήσουμε τήν ὑπομο-νή μας καί μέσω αὐτῆς τήν πίστη καί τήν ἐλ-πίδα μας στόν Θεό, γιά νά ἀξιω-θοῦμε καί τοῦ βραβείου τῆς ὑπομο-νῆς μας, δηλαδή τή σωτη-ρία τῆς ψυχῆς μας, διά πρεσβειῶν καί τοῦ τιμωμένου ἀγίου ἐνδόξου προφήτου Ἡλίου.

Ἰδιαίτερα ἡ περίοδος αὕτη εἶναι μία περίοδος κατά τήν ὁποία ὅλοι μας πρέπει νά δείξουμε ὑπομονή. Ἔχουμε νά ἀντιμετωπίσουμε ἕνα μεγάλο πειρασμό καί αὐτός εἶναι ὁ κορωνοϊός. Ἐάν δέν δείξουμε ὑπομονή καί ἐάν δέν τηρήσουμε ὅλα αὐτά τά ὁποῖα μᾶς προφυλάσσουν ἀπό τόν πειρασμό αὐτό, ἀπό τόν κορωνοϊό, δυστυχῶς, τά ἀποτελέσματα τά ζοῦμε, καί βλέπουμε καθημερινά πόσοι ἄνθρωποι ἀρρωσταίνουν καί πεθαίνουν. Ἀλλά καί γενικά στή ζωή μας, ὅλοι ἐμεῖς πού κατέχουμε μία θέση, ἐάν δέν ἔχουμε ὑπομονή, δέν μπορούμε νά κάνουμε πρωτίστως τό καθῆκον μας, προκειμένου νά βοηθήσουμε καί τόν ἑαυτό μας καί πάνω ἀπό ὅλα τούς ἄλλους. Γιά φανταστεῖτε ἕνα ἐπίσκοπος νά μήν ἔχει ὑπομονή καί νά τά βάζει καθημερινά μέ τούς ἱερεῖς, μέ τόν κόσμον καί μέ ὅλα τά προβλήματα πού, θέλουμε δέν θέλουμε, θά ἔχουμε καθημερινά στή ζωή μας.

Ὅλοι πρέπει νά ἔχουμε ὑπομονή, διότι διά τῆς ὑπομονῆς, λέγει ὁ Χριστός, «κτήσασθαι τάς ψυχάς ὑμῶν». Ἐπομένως, χωρίς ὑπομονή καταστρέφουμε τό ἔργο πού ἴσως ἔχουμε κάνει. Χρειάζεται ὑπομονή σέ ὅλα τά στάδια καί σέ ὅλους τούς τομεῖς τῆς ζωῆς μας. Καί στήν οἰκογένεια καί στήν Ἐκκλησία καί στόν Δῆμον καί στήν πολιτεία. Πάντα χρειάζεται ἡ μεγάλη αὕτη ἀρετή τῆς ὑπομονῆς. Αὕτη μᾶς ἀγιάζει, ὅπως καί τόν προφήτη Ἡλία, ὅπως ὅλους τούς ἀγίους, οἱ ὁποῖοι μέ ὑπομονή δέχθηκαν καί κρίσεις καί κατακρίσεις καί διωγμούς καί μαρτύρια ἀκόμη. Ἐπομένως, αὐτά πού ὑφιστάμεθα ἐμεῖς εἶναι τίποτε μπροστά στήν ὑπομονή πού ἔδειξαν οἱ ἅγιοί μας. Γι’ αὐτό πρωτίστως ἐγώ καί μετὰ ὅλοι σας πρέπει νά δείχνουμε ὑπομονή, γιά νά κατορθώσουμε στή ζωή μας αὐτά πού σκεφτόμαστε, αὐτά πού ἔχουμε προγραμματίσει, καί κυρίως τό πρῶτιστο πού δέν πρέπει νά ξεχνοῦμε ὅτι εἶναι ἡ σωτηρία τῆς ψυχῆς μας. Καί αὕτη θά τήν ἐπιτύχουμε μόνο διά τῆς ὑπομονῆς.

[ΓΙΑ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΕΣ ΚΑΝΤΕ ΚΛΙΚ ΕΔΩ](#)

